

نکو داشت ابراهیم حقیقی ۴۰ سال تلاش پایدار

او ادامه داد: این آئین فرصتی است تا یادی از مرتضی ممیز بکنم که شاگرد مستقیم اش بودم و بسیار از او آموختم و هر گاه خواستم تصمیمی بگیرم، ممیز درونم راه را به من نشان داد.

او سپس با اشاره به سخنان حضاران، درباره رها کردن رشته معماری و طراحی گرافیک شدنش گفت: از آنجا که آدم عجولی هستم گرافیک را به جای معماری انتخاب کردم، تا زودتر به بازتابی از جانب مخاطبان ام دست یابم. همیشه فکر می‌کنم که فرصت کم دارم و کارهای زیادی مانده تا انجام دهم و ارتباطات زیادی هست که باید برقرار کنم و همه این‌ها ناشی از دغدغه زمان برای من است.

در پایان این آئین، لوح تقدیر فرهنگستان هنر جمهوری اسلامی ایران به پاس ۴ دهه تلاش مستمر در این عرصه توسط محمود جوادی پور (از پیشگامان گرافیک ایران) به حقیقی اهدا شد.

همچنین رحیم پشنک کتابی و دامون خانجانه‌زاده نیز تابلویی به رسم یادبود به او تقدیم کردند.

و گفت: صحبت کردن درباره او و آثار فراوان و گران قدرش در ظاهر کاری سهل و ساده است، اما برای من که به ارزش های فرهنگی او شناخت دارم و آن را آمیخته با شخصیت فردی اش می‌دانم تحلیل این آثار کاری بس دشوار است.

وی گفت: هنر و فرهنگ دو سرمایه عظیم و لایزال برای هر ملت است و دارندگان آن را نمی‌توان با صحبت های متعارف و ادبیات رایج چنان که باید معرفی کرد، زیرا قدر و قیمت این دست افراد حیرت انگیز است.

وی با اشاره به خط نگاری های ابراهیم حقیقی افزود: خط نگاری هایش منحصر به فرد و کارش قابل ستایش و تعالی بخش روح است و آثار کاملا شخصی او ارتباط غیر مستقیمی با حرفه او، گرافیک دارد به خصوص که طراح گرافیک، منتقل کننده پیام است.

مصطفی اسداللهی طراح گرافیک و مدرس دانشگاه نیز گفت: حقیقی به دنبال یک لهجه بصری ناب بود که بعد از این ۴ دهه فعالیت، آن را پیدا کرده و در این جست و جو ها به وضوح، مساله شناخت مخاطب را می‌توان مطالعه کرد. زیرا او مهم ترین هدف اش شناخت صحیح مخاطب و ارتباط درست با او بوده است.

بهرام کلهر نیا، سخنران دیگر نیز گفت: حقیقی سخت گیر و پر تعصب است و در کارش انسانی راستکار است که در زیر جلد تمام آثارش این نکته دیده می‌شود، زیرا او قصد فرهنگ سازی دارد و گرافیک ابزار والایی برای این هدف است.

ابراهیم حقیقی نیز در بخش پایانی این آئین با اشاره به گفته های سخنرانان گفت: بعد از این همه تعریف و تمجید باید در صندلی فرو می‌رفتم، زیرا نمی‌توانستم خود را در برابر این سخنان قانع کنم. از طرفی توانایی تکذیب آنها را هم ندارم چون باید دوستانم را نادیده بگیرم!

ابراهیم حقیقی - هنرمند طراح گرافیک - در پایان چهارمین دهه از فعالیت های هنری اش با حضور جمعی از هنرمندان و دستدارانش از سوی فرهنگستان هنر تجلیل شد.

در مراسمی که روز شنبه ۲۵ آبان ماه ۱۳۸۷ از سوی فرهنگستان هنر در مرکز نقش جهان برپا شده بود؛ محمد احصایی، مصطفی اسداللهی، امرالله فرهادی و بهرام کلهر نیا از ابراهیم حقیقی سخن گفتند.

در این آئین ابتدا امرالله فرهادی با اشاره به نخستین دیدار و آشنائی ۳۰ سال پیش خود با حقیقی گفت؛ او در همه این ۴ دهه، چه در شرایط سخت و نفس گیر و چه در روزهای خوش و سرشار، همواره حضوری پررنگ، اثرگذار، مولف و آموزنده داشته است.

زبان تصویری اش گویا، شیوا و روان است. پیچیده نمی‌بیند و پیچیده هم حرف نمی‌زند و کار هم نمی‌سازد، اما در پس هر کارش اندیشه ای عمیق نهفته است.

حقیقی، تجمع ها و تشکل ها را باور دارد، به فکر و خرد جمعی اعتقاد دارد. ذهن حقیقی، ذهن جمع گرایی است و دلش همواره برای به اصالت رساندن جمع، حرفه و تولیدات ذهنی آن می‌تپد. فرهادی در بخشی دیگر از سخنانش گفت؛ حقیقی سالهاست که نام اش، اعتبارش، دوستی ها و ارتباطاتش را به همراه تجربه، وقت و انرژی کارزایش، صمیمانه و بی دریغ بدون هیچ چشمداشتی گذاشته تا جایگاه ویژه ای برای گرافیک و طراحان گرافیک ایران رقم زده شود.

در ادامه این نشست محمد احصایی طراح و نقاش، حقیقی را یکی از دردانه های گرافیک معاصر دانست

